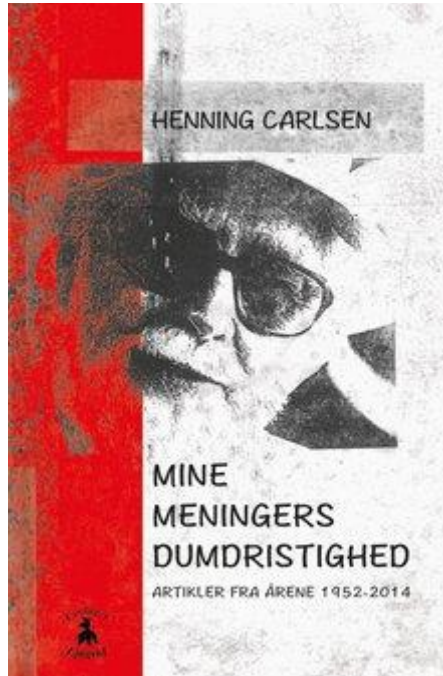

Udkom i forbindelse med
Festival om fortællinger & livshistorier
fra den 2.- 10. februar 2016

Henning Carlsen: "Mine meningers dumdristighed"

UDDRAG FRA BOGEN:

Prolog:

Jeg er helt normal

Jeg hedder Henning Carlsen og jeg er normal. Disse ord lagt mig i munden (eller pennen) giver mig en prægtig anledning til at beskæftige mig med mig selv, uden at få stukket i næsen, at jeg da også er så skide selvoptaget.

Jeg har arbejdet med film siden min pureste ungdom. Først 15 år med dokumentarfilm, dernæst 15 år med både spille- og dokumentarfilm, og siden næsten kun spillefilm.

Jeg vil vove den påstand at normalitet kan gradbøjes. Slet ikke fordi jeg har noget imod at være normal, men fordi jeg har været velsignet med et par skavanker, som ikke har været uden betydning, omend mest af fysisk art.

Jeg er født med en alvorlig bygningsfejl på mit højre øje, som gør at det næsten er uanvendeligt, i hvert fald til at se med. Det har den store fordel, at jeg ikke kan se 3-D film, hvilket er noget nær en velsignelse.

Som barn var jeg både skeløjet, fregnet og let rødhåret, så der var alle komponenter til en grundig mobning. Hvilket skulle vise sig at fungere som en glimrende hærkning til det virkelige liv i den branche, jeg ret hurtigt havnede i, og som mere eller mindre er skabt til mobning.

Måske har mit dårlige øje af og til ført til en slags enøjet normalitet. Den megen beskæftigelse med fiktion i spillefilmene kunne til tider lokke mig selv bort fra virkeligheden og ind i en indbildt verden, som om alt var eventyr og drama og underholdning. Når så det i glimt gik op for mig, at sådan hang det ikke sammen, så blev jeg sur. Jeg vil langt fra kalde det deprimeret. Men jeg gjorde en interessant iagttagelse: I perioder, hvor jeg passede min norske levertran, indtraf disse surhedsperioder ikke. Snød jeg for levertranen, blev jeg sur. Jeg drøftede det med en psykopharmiker i familien. Han lagde hovedet tilbage og tænkte sig om, og kom så med det: "Der er en meget snæver lighed mellem molekylerne i levertran og i lykkepillernes kemi!"

Og så pointen: Efter hvad jeg har erfaret er franske læger holdt op med at ordinere lykkepiller. De ordinerer torskelevertran i stedet for. Tag det i et lille snapsglas samtidig med at du skyller munden med en grønsagsjuice. Du smager ikke levertranen. Og den har ingen bivirkninger undtagen i enkelte tilfælde. Hvis man ikke har gurglet munden ordentligt, kan man få en smule fiskesmag i munden. Det generer ikke mig, for jeg elsker fisk.

Nu kan det da godt være, at I mener jeg er en smule gal. Men det får så være.

Outsideren, 15.august 2012.

